

BREDASCHÉ

STAAT-, LETTERKUNDIG-

NIEUWS-

Zaterdag

COURANT.

EN WETENSCHAPPELIJK

BLAD.

20 April.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 17den April.

De stemming over het presidentschap, gisteren in de kamer, is door den heer *Passy*, de overhand doen behouden. Het getal der leden bedroeg 431, de meerderheid was 216. Voor den heer *Passy* verklaarden zich 223 stemmen voor den heer *Odillon Barrot* 193; nog een 14tal stemmen gingen er verloren, waarvan er onder anderen zich 9 nog voor den heer *Dupin* verklaarden.

Het oordeel der verschillende partijen over dezen uitslag loopt zeer uiteen. De oppositie verklaart dien uitslag daardoor, dat een gedeelte der leden uit het linker centrum, die zich bij de vereeniging van den heer *Ganneron* voor den heer *Odillon Barrot* verklaarde, sedert van besluit veranderd is; dat men overigens in de stemming van gisteren geen blijk voor de meerderheid in de kamer moest vinden, omdat zich hier de voorstanders van het vorig ministerie voor een bijzonder deel, en om nog iets ergers af te weren, tijdelijk met de doctrinaireren vereenigd en voor een kandidaat der coalitie gestemd hadden.

De bladen van het voormalig ministerie, gelijk het *Journal des Débats*, bestrijden daarentegen de verkiezing van den heer *Passy*, alhoewel hij tot de coalitie behoort die dat ministerie heeft doen vallen, als eene zeggemaal, als de eerste daadzaak en het teeken van eene weder te voorschijn komende constitutionele meerderheid in de kamer. Al de gematigde gevoelens hadden zich vereenigd, om het hoofd der linkerzijde van den voorzitterstoel af te houden, en dit gaf een genoezaam tijt, waar de eengeslachtte meerderheid in de kamer was. — Twee stelsels — vervolgt het *Journal des Débats* — stonden sedert eene maand tegen over elkander: het een wilde uit de linkerzijde de elementen voor eene nieuwe meerderheid maken, het ander, staande onverveerd en onverwilt, de kens van de linkerzijde.

De eerste eene beslechting, welke men op deze wijze bewijzen, langzamerhand het karakter van een staatkundig vraagstuk van groot gewigt waardoor zelfs twee ministeriele combinaties waren verbroken geworden. — Het ander stelsel had voornamelijk op het oog, om de veranderingen welke de val van het vorig ministerie en de uitslag der verkiezingen moesten ten gevolge hebben, binnen de grenzen van het gematigd linker centrum te bepalen. De voorstanders van dit stelsel, die in den aanvang welligt niet genoeg er over nagedacht hadden, wat de benoeming van den heer *Barrot* tot het presidentschap beteekende, waren ten laatste verschrift geworden over de gevolgen; zij hadden ingezien dat zij den nieuwen president daarmede den weg tot het ministerie haanden, en de vrees daarvoor had de onderscheidene deelen der gematigde partij de handen ineen doen slaan.

De gematigde gevoelens van alle kleur hadden dan door de uitgebrachte stemming de overhand gehad op het stelsel door den heer *Passy* voorgesteld. De leden der 221 hadden niet genoezaam nagedacht, dat zij hadden liever een bevredigend stap willen doen in het algemeen belang, en hun kandidaat, de heer *Cunin Gridaine*, was zelf de eerste geweest, om zijne vrienden aan te sporen hunne stem aan den heer *Passy* te geven. Door de vereeniging van de voormalige 221 met de doctrinaireren, en het gematigd linker centrum, was derhalve, volgens het *Journal des Débats*, eene meerderheid van veertig stemmen aan de administratie verzekerd, wier staatkundige kleur niet verder ging dan die welke de heer *Passy* vertegenwoordigt. Dit was het resultaat door de stemming van gisteren verkregen; en het gezegd blad verlangt dat nu onverwilt een nieuw kabinet naar dien grondslag worde tot stand gebracht, voor eene verdere vertraging was thans geen verschooning meer.

Men houdt het met der daad er voor, dat er reeds eene combi-

natie bestaat, die in de jongste veertien dagen werd gevormd, uitgaande van het denkbeeld dat de heer *Odillon Barrot* niet zou gekozen worden, en deze combinatie verwacht men nu zeer spoedig in den *Moniteur* te zien verschijnen.

Gisteren, terstond na den afloop der zitting, heeft de heer *Dupin* zich naar den maarschalk *Soult* begeven en beide zijn daarna bij den koning ontvangen. Men wil dat er nog slechts eenige formaliteiten te vervullen overblijven, waarna de nieuwe ordonnantie zoude geteekend worden. Het ministerie zou dan samen gesteld zijn uit de heeren:

<i>Soult</i> ,	president van den raad en minister van oorlog;
<i>de Broglie</i> ,	minister van buitenlandsche zaken;
<i>Humann</i> ,	minister van finantien;
<i>Dupin</i> ,	groot zegelbewaarder en minister van justitie;
<i>Guzot</i> ,	minister van binnenlandsche zaken;
<i>Duchatel</i> ,	minister van openbare werken en koophandel;
<i>Sauzet of Tesse</i> ,	minister van het openbaar onderwijs;
<i>Jacob</i> ,	minister van marine.

Sommigen wilden intusschen, dat er nog aan gedacht wordt om den heer *Cunin Gridaine*, als vertegenwoordiger der 221, in het ministerie te brengen; dan zou de heer *Duchatel* het ministerie van finantien, de heer *Cunin Gridaine* de openbare werken bekomen, en de heer *Humann* met in de combinatie worden begrepen.

Heden is de kamer der afgevaardigden tot de benoeming harez vier presidenten en secretarissen overgegaan; maar aangezien de volmagten van een lid vooraf nog te verkrijgen vielen, ontrent welke handelingen rezen, was de uitslag der stemmingen; bij het vertrek van den post nog niet bekend.

De hertog van *Broglie* is heden morgen bij den koning gegaan, en heeft, zegt men, bepaaldelijk de portefeuille van de buitenlandsche zaken aangeboden.

De leden vier en twintig van de linkerzijde, die eerst een beslechting wilden bewijzen, langzamerhand het karakter van een staatkundig vraagstuk van groot gewigt waardoor zelfs twee ministeriele combinaties waren verbroken geworden. — Het ander stelsel had voornamelijk op het oog, om de veranderingen welke de val van het vorig ministerie en de uitslag der verkiezingen moesten ten gevolge hebben, binnen de grenzen van het gematigd linker centrum te bepalen. De voorstanders van dit stelsel, die in den aanvang welligt niet genoeg er over nagedacht hadden, wat de benoeming van den heer *Barrot* tot het presidentschap beteekende, waren ten laatste verschrift geworden over de gevolgen; zij hadden ingezien dat zij den nieuwen president daarmede den weg tot het ministerie haanden, en de vrees daarvoor had de onderscheidene deelen der gematigde partij de handen ineen doen slaan.

Het *Mémorial Bordelais* vermeent te weten dat het Spaansch gouvernement, sedert het ingezien heeft dat de vreemde tusschenkomst niet te wachten is, de gemoederen in Spanje zoekt voor te bereiden op eene Europeesche conferentie, die over het lot van Spanje beslist, gelijk men te Londen met opzigt tot Holland en België gedaan heeft. De koningin *Christina* zag in dit denkbeeld het eenige middel om de regering harez dochter te bevestigen, wat de karlisten aangaat, zoo deze zich naar eene beslechting wilden voegen, kon het alleen zijn sedert *Maroto* het gezag onbepaald zich had aangematigd. Wat de mogendheden betrof, Engeland was, volgens het *Mémorial*, zeer gestemd voor zulk eene beslechting; Frankrijk minder, omdat de taak van de ten uitvoer legging der bepalingen, voornamelijk op hetzelve zou neerkomen; ook de Noord-sche mogendheden waren er niet zeer voor gestemd.

In berigten uit Bayonne van den 14den, wordt vermeld, dat de heer *Maroto*, welke het hoofdkwartier van don *Carlos* te Tolosa tot een middelpunt van kuperijen maakte. Voorts wordt in die berigten gewag gemaakt van een in het duister gesmeed plan, waaraan de prinses van *Beira* niet vreemd zou zijn, om den koning *Carlos* als *Maroto* van het tooneel te verwijderen, en den zoon der prinses, den infant don *Sebastiaan*, in don *Carlos* plaats als pretendent naar de spaansche kroon te doen optreden.

Men wilde te Bayonne weten dat er den 9den in de nabijheid van Segura, een gevecht tusschen de beide partijen had plaats gehad. De brieven en de dagbladen van Saragossa spreken daarvan echter niet. Men dacht, overigens dat de voorbereidingen voor het beleg van Segura, nog niet begonnen waren.

inwoners reeds als deelhebber bekend staand, zodat men dit jaar met den ophouw van huizen reeds eene aanvang maken kan. Het is voornamelijk in de buurt van de heerlijke wandelingen van het park 't Loos, dat men gonden ter ontginning en ophouwing van huizen aangevraagd heeft.

Zie hier het gisteren door ons vermeld besluit van den 8sten dezer, betreffende de procureurs en deurwaarders.

Wij WILLEM, ENZ.

Herzien Onze besluiten van den 11den Junij 1838 (Staatsblad n° 24) en van den 14den September 1838 (Staatsblad n° 36);

Willende overgaan tot de definitieve vaststelling van het getal Procureurs en Deurwaarders bij de verschillende regterlijke collegien, en tot het maken van zoodanige verder bepalingen, als daarbij ten dienste der Justitie en het geref der Ingezetenen worden vereischt;

Op de voordragt van Onzen Minister van Justitie; van den 22sten Februarij 1839; n° 56;

Gezien het rapport van Onzen Minister van Financien; van den 22sten Februarij 1839; n° 56;

Gezien het rapport van Onzen Minister van Financien, van den 2den Maart 1839; n° 29/546 R. U.;

Den Raad van State gevraagd;

Hebben besloten en beslooten:

Art. 1. Het getal der Deurwaarders wordt bepaald als volgt:

Bij den Hoogen Raad op *negen*.

Bij ieder der Provinciale gerechtshoven op *vijf*, met uitzondering van het Provinciaal gerechtshof in Holland, waarvoor hetzelfde op *negen* wordt vastgesteld.

Bij ieder Arrondissements-regtbank op *vijf*, met uitzondering van die te Amsterdam, waarvoor hetzelfde op *waalf*, en van die te Rotterdam, waarvoor hetzelfde op *acht* wordt gesteld.

Art. 2. De Procureurs, aan welke zal vergoed worden om te gelijk te fungeren bij een Provinciaal gerechtshof en bij de Arrondissements-regtbank in de hoofdplaats der Provincie, zullen ook bij beide collegien in de berekening van het voorsz. getal in aanmerking komen.

Art. 3. Het getal der Deurwaarders wordt bepaald als volgt:

Bij den Hoogen Raad op *negen*.

Bij de Provinciale gerechtshoven en bij de Criminele regtbank in Holland op *vijf*.

Het getal Deurwaarders, bestemd om bij de Arrondissements-regtbanken dienst te doen, en om de hoofdplaats van het Arrondissement te worden gevestigd, zal voor iedere dier regtbanken dat van *vier* niet te boven gaan, met uitzondering van Amsterdam, waar hetzelfde op *waalf*, van Rotterdam, waar hetzelfde op *vijf* kan worden gebragt.

Bij de Kantongeregtten in de hoofdplaatsen der arrondissementen, zal niet meer dan *een* Deurwaarder voor elk kanton kunnen worden benoemd; onverminderd evenwel de bevoegdheid, die aan de Deurwaarders bij de Arrondissements-regtbanken is verleend, om ook bij het Kantongerecht te fungeren.

In ieder kanton, buiten de hoofdplaats van het arrondissement, zal worden aangesteld *een* Deurwaarder bij de Arrondissements-regtbank, en *een* bij het Kantongerecht. Deze beide betrekkingen zullen echter in *een* persoon kunnen worden vereenigd, en waar dezelve afgescheiden zijn, zal aan den Deurwaarder bij de Arrondissements-regtbank ook de bevoegdheid kunne verleend worden om tevens bij het Kantongerecht te fungeren.

Art. 4. Aan de Deurwaarders bij den Hoogen Raad, de Provinciale gerechtshoven en de Criminele regtbank in Holland, wordt een vast traktement toegelegd, te weten:

Aan die bij den Hoogen Raad, van *zes honderd gulden* 's jaars;

Aan die bij het Provinciaal gerechtshof en de Criminele regtbank in Holland, van *vier honderd vijftig gulden* 's jaars; en

Aan die bij de overige Provinciale gerechtshoven van *drie honderd gulden* 's jaars.

Bij ieder der voorsz. collegien zal een van de aldus gesalaaride Deurwaarders, overeenkomstig art. 13 van het reglement op de Deurwaarders, aangesteld worden, en aangewezen bij ons besluit van den 22sten Februarij 1839 (Staatsblad n° 56), de dienst als Deurwaarder Crimineel waarnemen.

Art. 5. De hiervoren vastgestelde getallen van Procureurs en Deurwaarders enkel als een maximum moeten de beschouwd worden, zoo behouden Wij Ons voor, om dat getal, bij de benoemingen, voor zoo verre die door Ons moeten geschieden, niet geheel aan te vallen ten aanzien van zoodanige plaatsen, waar een minder getal door Ons voor de dienst der Justitie voldoende zal worden geoordeeld.

Art. 6. Insgelijks behouden Wij Ons voor, om, ten aanzien van zoodanige plaatsen, waar het getal der thans aanwezige Procureurs of Deurwaarders de hiervoren vastgestelde getallen niet overgaat, bij de eerste benoemingen tot die posten, 21 voor zoo verre die door Ons moeten geschieden, het bepaalde maximum, wanneer Ons zulks noodig mogt voorkomen, te overschrijden; zulende in

zoodanige gevallen, de bepaling omtrent het maximum, slechts door trapswijze vermindering en nietaanvulling van ontstane vacatures, worden in werking gebragt.

Art. 7. Gelijke bevoegdheid, als Wij Ons in de twee voorgaande artikelen hebben voorbehouden, wordt ook toegekend aan de Provinciale gerechtshoven en de Arrondissements-regtbanken bij de benoemingen van Deurwaarders, voor zoo verre die, volgens artikel *twee* van het reglement op de organisatie en de dienst der Deurwaarders, door de voorsz. collegien respectievelijk worden aangesteld.

In het bijzonder zullen uit dien hoofde de Deurwaarders bij de voormalige Regtbanken van Koophandel gefungeerd hebbende, bij de benoeming van Deurwaarder bij de Arrondissements-regtbanken in aanmerking kunnen komen en in de laatstgemelde betrekking kunnen worden aangesteld, ook met de overschrijding van het daarvoor bepaalde maximum.

Art. 8. Bij de voordragen van personen tot vervulling der respectieve posten van Procureur en Deurwaarder, zal uitdrukkelijk op de bepalingen van de drie voorgaande artikelen moeten worden gelet, en zal daarvan bij iedere voordragt melding moeten worden gemaakt.

Art. 9. Wij behouden Ons voor de bepalingen van het tegenwoordig besluit nader te wijzigen of weder in te trekken, wanneer de ondervinding daarvan de noodzakelijkheid mogt doen blijken.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van Ons tegenwoordig besluit, hetwelk, tot informatie en narigt, zal worden medegedeeld aan den Raad van State, aan Onze Ministers van Financien en van Binnenlandsche Zaken, alsnaede aan de Algemeene Rekenkamer, en hetwelk in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Te Mons is als lid der kamer van vertegenwoordigers, ter vervanging van den heer Gendebien, verkozen de heer Sicard-Goffin, hebbende dezelve 156 stemmen meer bekomen dan zijn mede-kandidaat de advocaat-generaal Delebecque. De uitslag der stemming werd te Mons gevierd met salvo's van het geschut en het luiden der klokken.

— Vorst Leopold is eergisteren avond van het kasteel op Laeken terug gekomen.

— Eergisteren morgen zijn met eene afzonderlijke locomotieve depeches van het bureau der buitenlandsche zaken, over den spoorweg naar Antwerpen verzonden, om met de stoomboot die ten twaalf ure van daar naar Londen voer, te worden overgebragt. Men vooronderstelde algemeen dat dezelve op het te teekenen traktaat betrekking hadden.

— De stedelijke raad van Brussel is tegen aanstaanden zaterdag bijeen getoepen, om onder anderen te beraadslagen over een ontwerp voor een nieuw station van den spoorweg aan het eind der Longue Rue Neuve, aan de andere zijde van de Senne gelegen. Dit ontwerp, dat tot veel verfraging van de stad moet strekken, schijnt in de meeste leden waarschijnlijk om de kosten, vrij veel bedenkelijk te worden geoordeeld.

— Eergisteren avond werden in de Kamer der Geregten begonnen over het bekende voorstel van den Lord Russell, tot het doen goedkeuren van de staatkunde des bestuurs in Ierland, en van welks aanneming of verwerping het aanblijven van dien minister, een der voornaamste steunen van lord Melbourne, afhangt. Een allertalrijkst publiek woonde deze gewigtige beraadslagingen bij. Lord Russell opende dezelve met eene rede, waarin hij betoogde, dat niet aan de lords, maar aan het Lagerhuis betaamde, om het initiatief tot onderzoek van de staatkunde der ministers te nemen; dat hij het zijn pligt had geoordeeld, nu eenmaal de lords daartoe waren overgegaan, een voorstel te doen, ten einde de Gemeenten zich zouden kunnen verklaren. Hij woude over den toestand van Ierland uit, en wierp op de voorsz. Tory Bestuurs de dorzaken van de jammeren, waarvan dat eiland thans het schouwspel opwerd; hij zeide, dat van die zijde, wel is van, ook tot den maatregel van gelijkstelling der Katholijken, was medegewerkt, doch niet dan toen het leed reeds diepe wortelen had geschoten, en louter uit vrees, welke halve dien maatregel geen dankbaarheid had opgewekt. Hij trachtte de vermeerdering, die in het aantal misdaden in Ierland wordt opgemerkt, voornamelijk ook als te kennen uit eene verandering, welke in de opmaking van de statistiek der strafregtspleging is gebragt. Hij had er wel van gesproken, dat het aantal leden der Iersche vergenootschappen schrikbarend was toegenomen; doch dit was, volgens den minister, langer het gevolg van de siffenningen tegen de leden der Iersche vergenootschappen, dan van de reguleringsmaatregelen, welke het Ieren heid. De lord, die de staatkunde der Iersche vergenootschappen nederlaag moest doen, maar door het gehele ministerie van antreden, doch het tegenwoordige bewind zou zich in dat geval diets te verwijten of te berouwen hebben, het was overtuigd, dat het niets anders gewild had dan recht te doen, wederstaan aan wie recht toekwam, en door handen van verzoening en eensgezindheid het welzijn van het geheele Rijk te herstellen, en het bewind van Ierland op welwillendheid te gronden.

Sir R. Peel, zijn bekend amendement tegen de ministers ontwikkelende, beschouwde de aanneming daarvan als eene goedkeuring van zijne eigene staatkunde, welke door den minister Russell thans gegist was, ja waaraan dezelve den ongelukkigen toestand van Ierland was geweten. De redenaar hield vol, dat de rechtspleging op dat eiland onder het tegenwoordig bewind met eenzijdigheid was uitgeoefend; dat er misbruik van het regt van gratie was gemaakt; dat men eene soort van volksgeenotschappen onderdrukt had, om aan de tegenpartij volkomen vrijheid te vergunnen niet alleen, maar dezelve losbandig te doen werken. Hij gaf overigens te verstaan, dat het voorstel des ministers slechts geschikt was, om misverstand tusschen de beide huizen van volksvertegenwoordigers te doen ontstaan.

Verscheidene leden spraken nog, in dezen en genen zin, zeowel in de opgemelde zitting, als in den den volgenden, als wanneer vooral de scherpe rede van den heer Grattan, ten voordeele van Ierland, de aandacht trok. Waarschijnlijk zullen er nog wel een paar zittingen aan deze belangrijke zaak gewijd worden, alvorens men tot eene beslissing zal komen.

TOESTAND VAN FRANKRIJK.

De laatste en meer daderende oogenblikken, waarin het heelst zal zijn, of het monarchaal stelsel in Frankrijk de overhand zal houden, dan of de coalitie der partijenschappen zegeviert, zal de spanning der gemoederen in geheel Europa toegenomen, en de hoop herlevendigd bij die rusteloze onheilwekkers, die niet gelukkig zijn kunnen, dan wanneer zij rouw en ellende om zich zien, en zij lagchen kunnen over de voortbrengselen hunner boosheid. Eigenbelang en bewustzijn van niets te kunnen verliezen, maar uitzigt om veel te winnen, dat maakt van de lagere volksklassen de speelbal van hooger geplaatste gelukzoekers, en haar tot een hefboom in de hand van dezen of genen dweepzieken volksleider, die in eigene verheffing meent te vinden den triomf van bijzondere denkbeelden. De tegenwoordige toestand van Frankrijk is bedenkelijk, als men zich het beeld niet omzwachtelt om de gevolgen niet te willen zien die de triomf der coalitie hebben zou op den staatkundigen toestand des lands naar binnen en op den zedelijken toestand hennenslands. Gedurende welhaast negen jaren is het gelukt, om het woedende gedeelte der Fransche Natie te beteugelen; gedurende al dien tijd heeft de behoudende staatkunde bij magte geweest, om vrede en voorspoed aan Frankrijk te geven; en dat heeft men dank te wijten aan eene gezonde verklaring en straffe handhaving van het monarchaal stelsel, zooals het omschreven wordt door het Gharter. Dat beginsel kan alleen Frankrijk behouden voor ondergang, en dat is te wenschen, dat meerdere bemisselen dan de eenezijdige roerselen van de amendementen des geslachtelijken deze laatste zullen weten te overmeesteren, en de behoefte naar rust, die vooral in Frankrijk nog zoo groot is, gepaard aan het welbegrepen belang des Vaderlands, zwaarder wegen zullen, dan de tot nu toe in de schaal gelegde persoonlijke belangen. Waarlijk, als men die coalitie van in denkwijze en beginselen zooveel verschillende staatspartijen in Frankrijk ziet, die vereeniging tot een gemeenschappelijk doel: den val van het conservatief stelsel met den Vorst aan het hoofd, die zelfs de belangen des lands bepeinst; overweegt en besluit, dan verneemt men de dieren des velds vereenigd te zien om den koning der dieren, den leeuw, te bestrijden! Maar wie zal de zwakken verdedigen, wie de hulpbehoevenden bijstaan, wanneer de koning overmeesterd is? Als het gezag vernietigd is, dan bestaat er nergens noch zedelijke, noch materiele kracht genoeg, om het roer van staat te hanteeren. Die overtuiging kon wel niet geweerd worden door de schrandere onder de schandaken, en ondanks derzelver voorgewende intepretatie, dat is eigenlijk, weinig bemiddeld zijn bij de voorstanders der laatste, is het te verwachten, dat de doctrinaire partij zich voegen zal bij de voorstanders van het laatste ministerie, van het oogenblik af, dat zij verzekerd is dat de coalitie haar niet in het bestaan wil plaatsen. Het zonder grond beweren het Engelsche Dagblad de Standard, dat bij eene aanneming van de amendementen en de vereeniging van de meerderheid in de kamer zou verworven zijn aan het behoudende stelsel; en dat van lieverlede het getal harer vrienden zou aangroeien, vooral indien men enige punten toegaat, om meerdere verandering te erlangen; dat, bij een mogelijk triomferen der coalitie de Fransche bevolking revolutionair en dus vols oorlogzuchtig worden zou. De doctrinaren hebben, toen zij aan het bestuur waren, veel overeenkomst van denkbeelden doen blinken met het stelsel van het gevallen ministerie; onder de gecoaliseerden zijn hoe ook gedaand in de richting van den eerlijken staatsburger,

toch nog degenen die zich het best aan de conservatieven kunnen aansluiten; zij kunnen bij die aansluiting zich verzekerd houden van een duurzaam overwigt in de raadzaal en in het kabinet des konings, terwijl zij met aan de coalitie te blijven vasthouden eene schroomelijk transactie met hunne staatkundige beginselen blijven voortzetten, en zich geen duurzaam bezit van het gezag zullen kunnen toebeschoren zien. Het laat zich dus aanzien, dat de doctrinaren, willen zij tevens hun eigenbelang niet voorbij zien — en dit heeft bij hen een zeer groote en gevaarlijke rol gespeeld in den strijd tegen de 221 — willen zij Frankrijk redden van den rand des afgronds, dan moeten zij zich bereid toonen om het vege staatsgebouw te schragen; en niet langer de hand leenen om het te ondermijnen: Wat zonder dit, en zoo het gedeelte der coalitie dat tot de linkerzijde der kamer behoort, zegviert, dan is Frankrijk verloren; dan staat de bar der revolutie gereed om 's lands welvaart en den Europeeschen vrede weg te slepen. Men lette op België, het staat op den uitkijk, om te zien, of het ondermaal eene impulsie uit Frankrijk moet ontvangen, om het land te behouden.

Dit stuk was, zooals uit den toon van hetzelfde blijkt, geschreven vóór de keus van den president der kamer van afgevaardigden bekend was; niet te min blijft het bovenstaand betoog ook nu nog, uit een algemeen oogpunt, zijne kracht behouden.

Getrouwd:

N. VAN ALPHEN,
EN
M. G. NOOIJENS.

Breda, 18. April 1839.

Mijne geliefde Echtgenoot, MARGARETHA ELISABETH BROCK-
MAN, beviel heden van eene DOCHTER.

Breda,
17. April 1839.

A. A. VAN HEUSDEN.

Het KANTOOR van den AGENT VAN DEN ALGEMEENEN RIJKS-
KASSIER te Breda, zal met Maandag, den 22sten dezer, ver-
plaatst worden van de Nieuwehuizen naar de Groote Markt,
in het Huis No. 120, staande naast het Stadhuis; waarvan de
INGANG tot het KANTOOR zal zijn, in de POORT bezijden

Bij BROESE & COMP. te Breda, te koop de navolgende Werken:

Le Marechal de St. André, 2 vol.	2.75
Alphonse et Juliette, 2 vol.	2.75
Sand, Spiridon.	1.10
Jules Janin, Voyage en Italie.	1.50
Dumas, Acte, 2 vol.	2.20
Memoires tirés des papiers d'un homme d'état, 6 vol.	7.50
Les Routes de Paris, 4 vol.	4.40
Victor Hugo, Ruy Blas.	0.70
Le marchand du Havre.	1.10
Eugène Sue, Arthur, 2 vol.	2.20
Cooper, Aventures du grand Balzac, 2 vol.	2.20
Victor Angerol, 2 vol.	2.20
Balzac, les Rivalités en province.	1.10
Masson, Souvenirs d'un enfant du peuple, 4 vol.	4.40
Cooper, Souvenirs d'Europe, 2 vol.	2.20
Lettres sur l'Espagne.	1.10
Merlin, Madame Mallbran, 2 vol.	2.20
Cooper, le Paquebot Américain, 2 vol.	2.20
Balzac, la maison Nucingen.	1.10
Dumas, Au pied des Pyrénées, 2 vol.	2.20
Quinze jours au Sinai, 2 vol.	2.75
Soulié, l'homme de lettres, 2 vol.	2.20
De Kool (P. A.), 4 vol.	2.20
— — — — — les Parisiennes, 4 vol.	2.75
— — — — — le tourierou, 4 vol.	3.20
Leung, La chute d'un aigle, 2 vol.	1.50
— — — — — Idem en 1 vol.	0.50
Sand, La dernière Aldini, 1 vol.	1.10
— — — — — Les maîtres mosaïstes, 1 vol.	1.10
— — — — — L'Uscoque, 1 vol.	1.10
De Custine, l'Espagne sous Ferdinand VII, 2 vol.	2.20
Chateaubriand, Congrès de Vérone, 2 vol.	2.20
Masson, Les Romanes de la famille Albertine.	1.10
— — — — — Ne touchez pas à la Reine.	1.10
Liediz (F.), Après le Coup de feu, 2 vol.	2.20
Memoires secrets de 1770 à 1830, par M. de ... d'Al-	2.60
lenville, 2 vol.	2.60
David, Le dernier marquis, 2 vol.	2.75
— — — — — par l'auteur de Tyrellon, de ...	2.75
Masson (Michel), Eugène ...	1.30

En vente à la Librairie:

RECUEILLEMENTS ROMANESQUES par ALPHONSE DE LA-
MARQUE. 1 vol. 18 ... 60 cents.